

آذن‌دوی دیپکار

صادق کمیلی خراسانی

آرزوی دیدار

نوشته:

صادق کمیلی خراسانی

انتشارات سمیع

۱۳۸۶

سرشناسه	: کمیلی، صادق.
عنوان و پدیدآور	: آرزوی دیدار / مؤلف صادق کمیلی خراسانی.
مشخصات نشر	: تهران: سمیع، ۱۳۸۵،
مشخصات ظاهری	: ۹۶ ص.
شابک	۹۶۴-۸۲۲۷-۴۲-۵:
یادداشت	: فیبا.
یادداشت	: کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع	: مهدویت - انتظار.
ردیبندی کنگره	BP ۲۲۴/۴/۸۱۴:
ردیبندی دیوبیس	۲۹۷/۴۶۲:
شماره کتابخانه ملی	م ۸۵-۴۲۷۵۴:

آرزوی دیدار

نوشته: صادق کمیلی خراسانی

شابک: ۹۶۴-۸۲۷۳-۴۲-۵

ناشر: انتشارات سمیع

چاپخانه و لیتوگرافی: طه - قم

نوبت چاپ: اول، بهار ۱۳۸۶

قطع: رقعي، تعداد صفحه: ۹۶

تیراز: ۲۰۰ نسخه

قیمت: ۱۲۰۰ تومان

حقوق چاپ برای مؤلف محفوظ است

آدرس پخش و انتشارات سمیع

شهر ری - میدان نارنج - مجتمع نارنج

تلفکس: ۵۵۹۵۳۸۷۱ - ۵۵۹۵۳۸۰۸

همراه: ۰۹۱۲ ۱۰۱ ۸۷۵۲

پخش تهران / همراه: ۰۹۱۲/ ۴۷۶ ۲۲۳۰

لَهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

بسم الله الرحمن الرحيم
امشب سحر آيد
مهدی ز در آيد
ای پادشه خوبان داد از غم تنهايی
دل بی تو به جان آمد وقتست که باز آیی

پیش گفتار:

سرخط قضا نوشته شد بسم الله
عالی همه برپاست ز نام الله
هستی همه از نمونه قدرت اوست
لا حکم ولا قوّة الا بالله

با نام و یاد خدای مهریان و عرض سلام به خوانندگان عزیز و
محترم، متذکر می شوم که کتابی که در پیش رو دارید یک نگارش
استدلالی نیست، تابخواهد رد شباهات و پاسخ ایرادات باشد.

شخصیت ارزنده ولی الله الاعظم ارواحنا فداه، همچون دریای
مواج و بی کرانی است که هر کسی به آسانی نمی تواند در آن به

غواصی و شناگری بپردازد و نویسنده، کوچکتر از آن است که چنین ادعایی کند.

در کتاب حاضر که برگرفته از منابع گوناگونی است، سعی شده که به خواننده محترم و گرامی، آرزوی دیدار حضرت مهدی ع القاء شود.

در پایان از خداوند متعال رحمت و مغفرت و علو درجات برای پدر بزرگوارم مرحوم حضرت آیة الله حاج شیخ حسن کمیلی (قدس سرہ) و مرحومه مادر دلسوز و مهربانم حاجیه رحیمه کمیلی (رحمۃ اللہ علیہا) و صبیة مرحومه مغفوره که از مشتاقان دیدار امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) بوده که بر اثر سانحه‌ای دار فانی را وداع گفت را مسئلت می‌نمایم.

رجای واثق که مشمر ثمر افتاد

والله الموفق والمعین

مشهد مقدس - صادق کمیلی خراسانی

در سالروز میلاد حضرت حجۃ بن الحسن (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) پانزده شعبان المکرم سنه ۱۴۱۰ هـ به پایان رسید.

دعای حضرت صاحب الامر (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

بسم الله الرحمن الرحيم

اهي عظم البلاء وبرح الخفاء وانكشف الغطاء وانقطع الرجاء
وضاقت الارض ومنعت السماء وانت المستعان واليک المشتكى
وعليک المعول في الشدة والرخاء اللهم صل على محمد وآل محمد اولی
الامر الذين فرضت علينا طاعتهم وعرفتنا بذلك منزلتهم فرج عننا
بحقهم فرجاً عاجلاً قريباً كل مع البصر او هو اقرب يا محمد يا على يا
على يا محمد اكفياني فانکما کافیان وانصراني فانکما ناصران يا مولانا
يا صاحب الزمان الغوث الغوث ادرکني ادرکني الساعه
الساعه الساعه العجل العجل يا ارحم الراحمين بحق محمد وآلہ
الظاهرين.

کفعمی در بلد الأمین فرموده، این دعای حضرت صاحب الامر
(عجل الله تعالى فرجه الشریف) است که تعلیم فرموده آنرا بشخصی که محبوس
بود، پس خلاص شد.^(۱)

کیفیت ولادت حضرت مهدی علیه السلام و تاریخ آن و بعضی از حالات مادر و نام ایشان

النجم الشاقب - قال بالفارسية، ما هذه ترجمته، ذكر الشيخ، الثقة، الجليل، ابو محمد فضل بن شاذان، المتوفى، بعد ولادة الحجة (عجل الله تعالى فرجه الشريف) وقبل وفاة أبيه، أبي محمد العسكري عليهما السلام في كتاب، غيبته، قال: حدثني، محمد بن علي بن حمزة، بن الحسين، بن عبد الله، بن عباس، بن علي بن أبي طالب عليهما السلام قال: سمعت الامام الحسن العسكري عليهما السلام يقول ولد ولی الله و حجته على عباده، و خلیفتي من بعدي مختوناً ليلة النصف، من الشعبان، سنة خمس و خمسين و مائين، عند طلوع الفجر وكان اول من غسله، رضوان، خازن الجنة، مع جمع من الملائكة، المقربين، بماء الكوثر، والسلسبيل، ثمّ غسلته، عمّي الحکیمه، بنت الامام محمد بن علي الرضا عليهما السلام

ثم، سئلوا عن محمد بن علي، (راوى الحديث) عن امهه عليهما السلام قال كانت مليكة، التي يقال لها بعض الايام، سوسن، وفي بعضها ريحانة، وكان صقيل و نرجس ايضاً من اسمائها، ثم قال المحدث النوري (ره) و

من هذا الخبر، يظهر وجه الاختلاف، في اسم امه المعظمة، وانها تسمى بكل واحد من هذه الاسماء الخمسة ورواه الخاتون آبادی في اربعينه، عن أبي محمد بن شاذان.

امام حسن عسکری علیه السلام فرمود: ولدت ولی خدا و حجت بر بندگان خدا و جانشین بعد از من، به آخر رسانیده شد، شب نیمة شعبان، سال دویست و پنجاه و پنج، هنگام طلوع فجر و اولین کسی که او را شتثو داد، رضوان، خازن بهشت بود، با جمعی از ملائكة مقرّین، به آب کوثر و سلسیل، سپس او را شست، عمه‌ام حکیمه، دختر امام محمد بن علی الرضا علیهم السلام سپس سؤال کردن از محمد بن علی (راوی حدیث) درباره مادرش علیهم السلام، فرمود: نامش مليکه، بوده که بعضی از روزها به او سوسن می‌گفتند و در بعضی روزها ریحانه و همین طور صقیل و نرجس از نامهای ایشان بوده. سپس محدث نوری (ره) گفت: از این خبر، چنین به دست می‌آید که وجه اختلاف در نام مادر معظم ایشان می‌باشد و به درستی که نامگذاری می‌شود به هر یک از این نامهای پنجگانه و این را روایت کرده خاتون آبادی، در اربعینه خود از ابی محمد بن شاذان.

قرآن و قیام قطب عالم امکان و غوث زمان حضرت بقیة الله روحی و ارواح العالمین له الفداء

توضیح و تشریح آیه مبارکه:
﴿هو الذي أرسل رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين
كله ولو كره المشركون﴾^(۱).

ترجمه: او (خدا) کسی است که، رسولش را با هدایت و دین حق فرستاد، تا او را بر همه آیین‌ها غالب و پیروز گرداند، هرچند مشرکین کراحت داشته باشند. اصول و فروع دین اسلام، موافق حق و طرفدار حق و خواهان حق است و چنین آیینی طبعاً و قطعاً بر همه آیین‌های جهان، پیروز می‌گردد.

اسلام چگونه بر همه ادیان پیروز می‌گردد
در این که اسلام چگونه بر همه ادیان پیروز می‌گردد، باید گفت هم از نظر منطقی واستدلال است و هم از نظر قدرت و سلطه و اقتدار و

نیرو، بر خلاف نظریه آن عده که عقیده دارند، مراد از پیروزی، منطقی و استدلالی می‌باشد، ولی با اندک دقت و توجه و بررسی در معنای «الیظہر» که از جمله اظهار است، این معنی به خوبی به دست می‌آید، که مقصود غلبه و پیروزی جسمانی و قدرت ظاهر است.

چنان‌که در داستان اصحاب کهف می‌خوانیم. «انہم ان یظہروا علیکم یرجوکم»^(۱). بدیهی است که غلبة این موارد، غلبة منطقی و استدلالی نیست، بلکه غلبة عملی و دینی است، تکرار آیات در قرآن، خود دلیل و حاکی از اهمیت موضوع است و خبر از واقعه مهمی که اهمیتش موجب تکرار گردیده است، می‌باشد و این امر، خود خبر از جهانی شدن اسلام و عالمگیر شدن این آیین می‌دهد. شکی نیست که در حال حاضر این موضوع تحقق نیافته، ولی می‌دانیم که این وعده حتمی خداوند تدریجاً در حال تحقق است. سرعت پیشرفت اسلام در جهان و به رسمیت شناخته شدن این آیین در کشورهای مختلف اروپایی و نفوذ سریع در آمریکا و آفریقا، اسلام آوردن بسیاری از دانشمندان و مانند آنها، نشان می‌دهد که اسلام رو بسوی عالمگیر شدن می‌رود.

امام زمان علیه السلام چند ساله است؟

ولادت حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه، در شب جمعه پانزدهم شعبان المعظّم سال دویست و پنجاه و پنج هجری قمری، در سامراء واقع شد. نام و کنیه آن حضرت مطابق نام و کنیه حضرت رسول اکرم ﷺ می‌باشد. هنگام شهادت پدر بزرگوارش امام حسن عسکری علیه السلام آن حضرت پنج ساله بود و اکنون که سال یکهزار و چهارصد و ده هجری قمری است، عمر شریف بقیة الله امام زمان علیه السلام یکهزار و یکصد و پنجاه و پنج سال می‌باشد که حضرتش هنوز زنده و جوان و شاداب و نیرومند و فریادرس بیچارگان و پناه بی‌پناهان است.

چطور ممکن است کودک پنج ساله، امام جامعه اسلامی گردد؟

ممکن است بعضی ایراد کنند که چطور می‌شود، کودکی ۵ ساله، امام و رهبر جامعه اسلامی گردد؟ و آیا اصولاً امامت کودکی نابالغ صحیح است؟

پاسخ این است که این عده دچار یک اشتباه بزرگ شده‌اند، که خیال می‌کنند پیامبران و امامان علیهم السلام هم، نظیر مردم معمولی و عادی هستند، یعنی باید به حدّ بلوغ بررسند تا لایق مقام پیامبری و امامت باشند و این پندار بسیار غلطی است، زیرا بالغ بودن شرط مقام نبوت

و امامت نیست و از طرفی هم، هزاران نفر در این عالم به حدّ بلوغ می‌رسند در حالی که به قدریک کودک ادراک نداشته و ندارند.

اینها که می‌گویند کودک برای امامت و رهبری صلاحیت ندارد، از این جهت است که، کودک قادرت بیان احکام شرعی واداره حکومت اسلامی و... را ندارد و حال این که با عقیده‌ای که شیعه درباره امام قائل است، هیچ گونه ایرادی وارد نمی‌شود، زیرا شیعه معتقد است که امامت یک سمت الهی است و خداوند، هر کس را که برای امامت برگزیند، او را هم مورد عنایت خاصه خود قرار می‌دهد.

بنابراین، در این صورت که خداوند مؤید امام است، چه فرق است بین کودک و شخص بالغ؟ بهترین شاهد، مناظره امام جواد علیه السلام فرزند امام رضا علیه السلام است که در سن هفت سالگی به امامت رسیده و در مجلس مأمون، چنان قاضی القضاة وقت، یحیی بن اکثم را رسوا نمود که حاضرین همه متحریر شدند، که چگونه کودکی هفت ساله، این احاطه علمی را به احکام اسلامی دارد.

أَرِيَ إِنَّ هُمَانَ تَأْيِيدَ خَدَاوَنْدَ اسْتَ . عَلَاؤه بِرَ اِنَّ اِينَگُونَه اِسْتَبْعَادَهَا مُخَالِفٌ صَرِيقٍ قُرْآنَ اسْتَ ، مَكْرُنَه اِنَّ اسْتَ کَه حَضْرَتَ عَيسَى علیه السلام با این که از پیامبران اولو العزم است، در کودکی به پیامبری می‌رسد.

﴿قَالَ أَنِّي عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِي الْكِتَابُ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا﴾^(۱)

گفت: من بنده خدایم، بر من کتاب نازل کرده و مرا پیامبر قرار داده است. و می‌فرماید: **﴿يَا يَحْيَىٰ حَذِّ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَّ اتَّبِعْنَاهُ الْحَكْمَ صَبِيًّا﴾**^(۱)

یعنی ای یحیی، کتاب را با قوت بگیر و ما مقام حکومت پیامبری را در حالی که یحیی کودک بود به آن حضرت عطا نمودیم.

غیبت صغیری

امام زمان علیه السلام دارای دو غیبت است: یکی آن که مدت‌ش کوتاه است که غیبت صغیری می‌گویند؛ و دیگر آن که طولانی است و آن را غیبت کبری می‌نامند. مدت غیبت صغیری را، اگر از ولادت حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) حساب کنیم ۷۴ سال است و اگر از شهادت امام حسن عسکری علیه السلام حساب کنیم ۶۹ سال می‌شود، که در این مدت برای آن که غیبت آن حضرت سبب انحراف شیعیان نشود و ارتباط شیعیان از آن حضرت، بکلی قطع نگردد و تصور نکنند آن حضرت وفات کردند، لذا چهار تن از علمای بزرگ و مردان نامی و پاک سرنشست شیعه، به نوبت از طرف امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) به عنوان نایب خاص و رابط میان حضرت و شیعیان، منصوب گشتند. اینان در میان شیعیان معروف به سفرای امام زمان علیه السلام و نواب اریعه

هستند، که عبارتند از:

اول - عثمان بن سعید عمروی (رحمه الله عليه)

دوم - محمد بن عثمان (رحمه الله عليه)

هر دو از مفاخر علمای شیعه، و مورد وثوق امام حسن
عسکری علیهم السلام و حضرت صاحب الامر علیهم السلام بوده‌اند.

احمد بن اسحاق می‌گوید: از امام حسن عسکری علیهم السلام سؤال کردم:
به وظایف خود چگونه عمل کنم و احکام دینی را از چه کسی فرا
گیرم؟

حضرت پاسخ داد: هر چه عثمان بن سعید و پسرش محمد بن
عثمان از طرف من به تورسانند، از من می‌رسانند و آن چه به تو
می‌گویند از جانب من می‌گویند، پس از آنها بشنو و اطاعت کن که آنها
موثق و امین می‌باشند، محمد بن عثمان پس از سال‌ها خدمت به
شیعیان در سال ۳۰۴ یا ۳۰۵ در بغداد دیده از جهان فرو بست.

سوم - از نواب خاص امام زمان علیهم السلام دانشمند عالی قدر ابوالقاسم
حسین بن روح نوبختی (رحمه الله عليه) است که وظیفه خطیر نیابت
خود را مانند اسلاف خویش به بهترین وجه ایفا کرد. جمعی از بزرگان
و سرشناسان شیعه نزد محمد بن عثمان رفتند. هنگامی که در حال
احتضار بود، پرسیدند: اگر برای شما اتفاقی افتاد جانشین شما
کیست؟

محمد بن عثمان فرمود: این حسین بن روح نوبختی، جانشین من است و میان شما و حضرت صاحب الامر علیه السلام سفیر و وکیل و مورد وثوق و اطمینان اوست، پس شما در کارهایتان به وی مراجعه و به او اعتماد کنید. من این مأموریت را داشتم و آن را ابلاغ نمودم. ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی نزد دوست و دشمن از همه معاصرین خود داناتر بود و در ماه شعبان سال ۳۲۶ هجری قمری وفات یافت.^(۱)

چهارم - از نواب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام، دانشمند جلیل القدر، ابوالحسن علی بن محمد سمری (رحمه الله عليه) است که از مفاخر علمای عصر و از بزرگان شیعه بود.

شیخ صدوق (ره) از احمد بن ابراهیم نقل می‌کند که من در بغداد در مجلسی از بزرگان شیعه بودم. ابوالحسن سمری، بدون مقدمه گفت: خدا علی بن بابویه قمی (پدر شیخ صدوق) را رحمت کند. حضار مجلس، تاریخ آنروز را یادداشت کردند، تا آن که خبر رسید علی بن بابویه، همان روز وفات کرده بود؛ و خود ابوالحسن سمری نیز در نیمة شعبان، سال ۳۲۹ هجری قمری رحلت کرد.

غیبت کبری

حسن بن احمد گوید: در همان سالی که ابوالحسن سمری وفات یافت من در بغداد بودم، چند روز، پیش از رحلتش، به حضور وی رسیدم و آن بزرگوار، توقیعی را که از ناحیه مقدس (حضرت صاحب الامر علیهم السلام) صادر شده بود به این عبارت برای مردم خواند.

بسم الله الرحمن الرحيم

يا على بن السمرى عظم الله اجر أخوانك فيك فانك ميت ما بينك
و بين ستة ايام فاجمع امرك ولا توص الى احد فيقوم مقامك بعد
وفاتك فقد وقعت الغيبة التامة فلا ظهور الاّ بعد اذن الله تعالى ذكره
و ذلك بعد طول الامد و قسوة القلوب و امتلاأ الارض جوراً و سيأقاً
من شيعتي من يدعى المشاهدة الا فهن ادعى المشاهدة قبل خروج
السفىاني و الصيحة فهو كذاب مفتر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم.

به نام خداوند بخشند و مهربان

ای علی بن محمد سمری، خداوند پاداش برادرانت را در مرگ تو
بزرگ گرداند. تو تا شش روز دیگر خواهی مرد. پس به کارهای خودت
رسیدگی کن و به هیچ کس به عنوان جانشین خود وصیت مکن که
غیبت کامل واقع شده است. من آشکار نمی شوم، مگر بعد از اجازه
پروردگار متعال و این هم بعد از گذشت زمانها و قساوت دلها و پر

شدن زمین از ستم خواهد بود و به زودی در میان شیعیان کسانی پیدا می‌شوند که ادعایی کنند مرا دیده‌اند. هر کس پیش از خروج سفیانی و صیحه آسمانی ادعای کنده که مرا دیده است، دروغگوست (مقصود کسانی است که ادعایی کنند حضرت را دیده‌اند و از جانب وی نیابت دارند که مانند نواب اربعه اخبار آن حضرت را به شیعیان برسانند).^(۱) علامه مجلسی می‌فرماید: «لعله محصول على من يدعى المشاهدة مع النیابه»

حسن بن احمد می‌گوید: ما از روی این توقع، نسخه‌ها برداشتیم. دیدیم در حال احتضار است و در آن حال از وی پرسیدند جانشین شما کیست؟ گفت: خدا را امری است که خود رسانده آن است. این را گفت و جان به جان آفرین تسلیم کرد.^(۲)

نیابت عامه

پس از وفات علی بن محمد سمری و غیبت کبری، نیابت عامه به علمای اعلام و فقهای عظام رسید، زیرا در نامه‌ای که از طرف امام زمان علیه السلام در پاسخ نامه اسحق بن یعقوب که به وسیله محمد بن عثمان عمروی آمده بود و در ضمن پاسخ گفتن سؤالات او، نوشته بود: «واما الحوادث الواقعة فارجعوا فيها الى رواة حدیثنا فانهم حجّتی

علیکم و انا حجّة الله علیہم»

واما در حوالثی که پیش می‌آید، مراجعه کنید به راویان حدیث ما، که آنها حجّت منند بر شما و من حجّت خدا بر آنان.

امیر المؤمنین علیہ السلام می‌فرماید: که رسول الله ﷺ فرمود: خدایا جانشینان مرا رحمت کن و این سخن راسه بار تکرار فرمود.

پرسیده شد که‌ای پیغمبر خدا ﷺ جانشینانت چه کسانی هستند؟ فرمود کسانی که بعد از من می‌آیند، حدیث و سنت مرا نقل می‌کنند و آن را پس از من به مردم می‌آموزنند.

از این دو حدیث و احادیث بسیار دیگر، معلوم می‌شود که چون علماء و فقهاء نقش پیامبر و امام را در زمان غیبت ایفا می‌کنند، نیابت عامه از طرف حضرت ولی عصر علیہ السلام را دارند.

توسل به حضرت قائم علیہ السلام

فقط یک پسر داشتم و خیلی مورد علاقه‌ام بود، اتفاقاً مريض شد و روز به روز حالت بدتر می‌شد. دوا و دکتر هم علاجی نکرد. دلم گرفته بود، به هر که می‌رسیدم دست به دامنش می‌شدم. هر سید و عالمی را که می‌دیدم التماس دعا می‌گفتم. کم‌کم داشتم از پسرک دل می‌کنندم، ده روز تمام بود که روی بستر افتاده بود. شب یازدهم بیماری اش سنگین‌تر شد، در تب شدید می‌سوخت، اهل خانه به

حالش می‌گریستند و می‌گفتند: علی محمد رفتنی است. عقده گلویم را گرفت، جای خلوتی می‌خواستم، تا عقده دلم را خالی کنم. آهسته از خانه بیرون رفتم و به بالای بام آمدم، رو به قبله، بناکردم به گریه و ناله.

مرحوم ملا باقر بهبهانی می‌گوید: در این هنگام متوجه شدم به حضرت قائم علیه السلام و شروع کردم به تضرع و زاری، هی می‌گفت: يا صاحب الزمان اغتنی؛ يا صاحب الزمان ادرکنی؛ اشک می‌ریختم و خودم را به خاک انداخته ناله می‌زدم. بعد از چند لحظه‌ای به خانه آمدم، کنار بیمار رفتم، با کمال تعجب دیدم در فاصله‌ای کوتاه ت بش شکسته و درد بر طرف شده و عرق کرده و به برکت حضرت صاحب الأمر علیه السلام خداوند او را عافیت بخشیده است، خدا را شکر کرده و او را بر این نعمت سپاس گزاری کردم.^(۱)

تو هستی که می‌توانی شراب را مبدل به سرکه کنی
حضرت رسول اکرم ﷺ از کوچه‌ای عبور می‌کرد، جوانی از سوی دیگر در حالی که ظرف شراب بر سر داشت، می‌آمد، همین که آن حضرت را دید، ترسید و متغیر شد و خواست فرار کند، راهی برای فرار نیافت، در دل به خدا توجه پیدا کرد و با نیتی پاک و صادق

گفت: خدا یا اگر این بار، پرده پوشی کنی، برای همیشه این گناه را کنار می‌گذارم. آنگاه ترسان و لرزان آمد، تابه آن حضرت رسید و سلام کرد. حضرت پس از جواب سلام، فرمود: ای جوان در ظرف چیست؟ گفت سرکه است یا رسول الله، فرمود، ببینم. جوان ظرف را سرازیر کرد و با ترس و ناراحتی، مقداری از آن در کف دست رسول اکرم ﷺ ریخت، سرکه‌ای صاف و پاکیزه بود. جوان بسیار تعجب کرد و گفت: یا رسول الله! سوگند به آن خدایی که ترابه حق فرستاده است، در این ظرف شراب ریخته بودم. رسول اکرم ﷺ فرمود: راست می‌گویی ولیکن هنگامی که مرا از دور دیدی، چه نیت کردی؟ گفت توبه کردم و گفتم: بار الها اگر این بار مرا رسونکنی، این گناه را کنار می‌گذارم. رسول خدا ﷺ فرمود: چون خدای تعالی از نیت تو صدق و راستی دید، شراب را مبدل به سرکه کرد.^(۱)

آنان که خاک را به نظر کیمیا کنند

آیا شود که گوشة چشمی به ما کنند

دعای شب قدر از امام زمان علیه السلام
«اللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْاشْقِيَاءِ فَاكْحُنِي مِنَ الْاشْقِيَاءِ وَاكْتُبْنِي مِنَ
السَّعَادَاءِ»

بار الها چه شود که این بند را از بدبختی و شقاوت نجات دهی و
در زمرة بندگان صالح و خوشبخت خود درآوری، تو هستی که
می توانی شراب را مبدل به سرکه کنی.

چند تشریف به خدمت

حضرت صاحب الزمان

چرا دعای فرج نمی‌خوانی؟

در بغداد، مرکز حکومت عراق، شخصی به نام ابوالحسین بن ابی البخل، کارمند یکی از وزارت‌خانه‌ها بود. می‌گوید: وزیر، کاری را به من واگذار نمود که انجام دهم، سرانجام به خاطر آن کار، بین ما اختلافی به وجود آمد و چون او مرد خطرناکی بود، ناچار شدم که برای حفظ جانم خود را پنهان کنم. مدت‌ها مخفی بودم و در بیم و هراس بسر می‌بردم، تا این که تصمیم گرفتم، برای نجات خودم به کاظمین بروم و متولّ به حضرت موسی بن جعفر علیه السلام شوم.

شب جمعه‌ای بود، نم نم باران می‌بارید، باد سردی می‌زید. من از محله کرخ که، یکی از محله‌های بغداد است، در آن شب تاریک، مخفیانه به طرف کاظمین، که فاصله بین بغداد و کاظمین پنج کیلومتر است، روانه شدم. هنگامیکه به آنجا رسیدم، اول متولی حرم مطهر را دیدم و از او خواهش کردم وقت بستن درهای حرم مطهر، من را از

داخل حرم، بیرون نکند، او هم قبول کرد. صبر کردم تارفت و آمد مردم قطع شد، ضمناً باران خیلی شدید و مانع رفت و آمد بود. نیمه‌های شب، با خاطر جمع وارد حرم شدم، متولی، درهای حرم را بست و قول داد که هیچ کس را به حرم راه نمی‌دهم.

تک و تنها، در حرم مطهر، مشغول دعا و زیارت شدم و به گریه و زاری پرداختم. ساعتی بیش نگذشته بود که صدای پایی شنیدم، نگاه کردم، جوان خوش قیافه‌ای دیدم که لباس سفید بر تن و عمّامه زیبایی دارد که یک سر عمّامه را از زیر گلو رد کرده و روی دوش افکنده و عباوی بر شانه دارد. با وقار و ادب خاصی در برابر ضریح مطهر حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام ایستاده و زیارت می‌کند، گوش کردم شنیدم که سلام کرد به حضرت آدم علیهم السلام و پیغمبران اولو العزم و بر یکایک امامان علیهم السلام ولی اسمی از امام زمان علیهم السلام نبرد، در شگفت شدم. با خود گفتم: درها که بسته بود، این مرد از کجا آمد و چرا بر امام عصر علیهم السلام نکرد، شاید از آن حضرت یادش رفته یا ممکن است یازده امامی باشد.

به هر حال، پس از زیارت، دور رکعت نماز خواند، آن گاه به سوی ضریح مطهر ابی جعفر جواد الائمه علیهم السلام آمد و مانند همان زیارت و نماز را بجا آورد. سپس رو به من کرد و فرمود: ای ابوالحسین بن ابی البخل چرا دعای فرج نمی‌خوانی؟

گفتم دعای فرج چیست؟

فرمود: دو رکعت نماز بخوان و بعد بگو:

(يا من اظهر الجميل و ستر القبيح، يا من لم يؤخذ بالجريرة ولم يهتك الستر، يا عظيم المن يا كريم الصفح، يا حسن التجاوز، يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرجمة، يا منتهى كل شکوی، يا عون كل مستعين، يا مبتدء بالنعم، قبل استحقاقها، يا رباد(ده مرتبه) يا غایة رغبتاه(ده مرتبه) اسئلك بحق هذه الاسماء و بحق محمد و آله الطاهرين علیهم السلام الا ما کشفت کربی و نفت همی و فرجت غمی و اصلاحت حالی.)

سپس هرچه می خواهی دعا کن و حاجت خود را بخواه، آن گاه صورت راست را بر زمین بگذار و صد مرتبه بگو: «يا محمد يا على، يا على يا محمد، اکفیانی فانکما کافیان و انصرانی فانکما ناصران» و صورت چپ را بر زمین بگذار و صد مرتبه بگو: ادرکنی و به قدر یک نفس بگو: الغوث، الغوث، الغوث و سر از سجده بردار، که انشاء الله خداوند حاجت را روا می گرداند.

ابوالحسین می گوید: مشغول آن نماز و دعا شدم و آن آقا، از حرم بیرون رفت. پس از انجام آن دستورات، خواستم از حرم بیرون شوم و از متولی پرسش کنم، دیدم درهای حرم همه قفل است. با خود گفتم: شاید در دیگری هست که من نمی دانم، به طرف اتاق متولی رفتم، او

را دیدم که به طرف من می‌آید، به او گفتم: بنا نبود که کسی به حرم وارد شود، گفت چطور؟ مگر کسی را دیدی؟ گفتم آری، آقایی را دیدم که به من دعایی و نمازی تعلیم داد، گفت: به به، خوشابحالت، او مولای ما صاحب الزَّمان علیه السلام است و من بارها در شباهی خلوت، آن حضرت را در این جا دیده‌ام، که سرگرم زیارت بوده‌اند.

ابوالحسین می‌گوید: از این که امام زمان را نشناختم متأسف شدم و هنوز هواروشن نشده بود که از کاظمین به طرف محله کرخ، روانه شدم و در مخفی‌گاه سابقم پنهان شدم، اما صبح آن روز، چیزی از روز نگذشته بود که یکی از دوستان صمیمی من، به اتفاق چند تن از مأموران وزیر، در حالی که امان نامه‌ای به خط خود نزد وزیر همراه داشتند نزد من آمدند و از من خواستند که به اتفاق آنها نزد وزیر بروم و به من اطمینان دادند که مورد لطف او قرار خواهم گرفت.

با توكُّل بر خدا و به همراهی آنان، نزد وزیر رفتم، تا چشمش به من افتاد، از جا پرید و به استقبالم آمد و به طرز بی سابقه‌ای مرا در آغوش گرفت و گفت: کارت به جایی رسیده که شکایت مرابه حضرت صاحب الزَّمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) بنمایی؟ گفتم: من دعایی کردم و از آن حضرت مسائلی نمودم. گفت: وای بر تو، دیشب که شب جمعه بود، در خواب دیدم که آن حضرت امر کرد مرابه مهربانی نسبت به تو و تهدید کرد مرابه طوری که بر خود بیمناک شدم. گفتم: لا اله الا الله.

گواهی می‌دهم که آن حضرت بر حق است و دیشب اگر تو او را در خواب دیده‌ای، من آن آقا را در بیداری دیدم و به من دعایی و نمازی تعلیم دادند. وزیر از این پیش آمد در شکفت گردید و از آن روز نسبت به من فوق العاده مهربان شد و از برکت حضرت صاحب الزمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف)، نسبت به من خدماتی انجام داد که هرگز گمان آن را نداشتم.

دیدار شهید ثانی با امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
با قافله از دمشق به مصر می‌رفتیم، منازلی را طی کردیم تا به منزل رمله رسیدیم. در آن جا مسجدی است معروف به جامع ابیض، با خود گفتم تا اهل قافله استراحت می‌کنند من به این مسجد بروم و بعضی پیامبران را که در آن جا مدفونند زیارت کنم.

شهید ثانی می‌گوید: به دنبال این تصمیم، خود به تنها یی روانه شدم، وقتی به آن مسجد رسیدم دیدم در بسته است، قفلی هم به در زده شده قفل را کشیدم، باز شد، وارد مسجد شدم و به عبادت پرداختم و در تنها یی و خلوت حالی پیدا کردم، که قدری طول کشید. وقتی به محل قافله برگشتم، دیدم همه رفته‌اند و زاد و توشه و مرکب را هم برده‌اند، ناچار به دنبال آنها روانه شدم، هرچه رفتم به آنها نرسیدم، خسته و مانده شده، تک و تنها، پیاده و رنجور، ناگهان آقایی

را دیدم که سوار بر مرکبی است، به من نزدیک شد و فرمود: در ردیف
من سوار شو، با خوشحالی سوار شدم، مثل برق می‌رفت، چیزی
نگذشت که به کاروان رسیدم. فرمود: اینها رفقای تواند، مرا از مرکب
پیاده کرد و خود از نظرم ناپدید شد.^(۱)

زیارت سید محمد پسر امام هادی علیهم السلام و دیدار با امام زمان علیهم السلام در هشت فرسخی سامرا

سید بزرگواری از اهل علم و تقوی، نقل کرد که از سامرا به زیارت
حضرت سید محمد علیهم السلام می‌رفتم، راه را گم کردم، هرچه رفتم راه را
پیدا نکردم. تشنگی و خستگی مرا از پای در آورد، از گرمای شدید و
عطش فراوان، روی خاکهای گرم افتاده و بی هوش شدم. ناگهان چشم
گشودم، سر خود را بر زانوی شخصی دیدم، کوزه آبی داشت، قدری
به من آشامانید، هرگز به شیرینی و خوشگواری آن نچشیده بودم،
سفره نانی داشت، دو سه قرص نان در آن بود، به من غذا داد. سپس
فرمود: یا سید در این نهر آب، خود را شستشو بده، گفتم: برادر اینجا
که نهری نیست، من از تشنگی مشرف به هلاکت بودم، شما به داد من
رسیدید، فرمود: این آب جاری و خوش گواری است. تانگاه کردم،
دیدم نهر با صفاتی است، در شگفت شدم، با خود گفتم: نهر آب به

این نزدیکی، من داشتم از تشنگی می‌مردم.

آن شخص فرمود: یا سید قصدِ کجا داری؟ عرض کردم حرم مطهر حضرت سید محمد علیهم السلام. فرمود: این حرم سید محمد علیهم السلام است، تا نگاه کردم دیدم نزدیک حرم و حال این که از جایی که راه را گم کردم تا حرم مسافت زیادی بود.

راه افتادیم به طرف حرم، ضمناً در بین راه مطالبی فرمودند، که در خاطرم سپردم:

۱- تأکید در تلاوت قرآن شریف و انکار شدید کسانی که معتقدند قرآن تحریف (زیاد و کم) شده، حتی نفرین فرمودند بر آنها یعنی که، حدیثهای تحریف را جعل کرده‌اند.

۲- تأکید در گذاردن عقیقی که نامهای مقدسه معصومین علیهم السلام بر آن نوشته شده، زیر زبان می‌ست.

۳- تأکید در نیکی کردن به پدر و مادر حیاً و میتاً.

۴- تأکید در زیارت بقاع متبرکه ائمه علیهم السلام و امامزاده‌ها و قبور صلحاء و علماء.

۵- تأکید در احترام به سادات و ذریعه علویه و فرمودند: یا سید قدر انتساب به خاندان رسالت را بدان و این نعمت را بسیار سپاس گزاری کن که موجبات سعادت و سر بلندی است.

۶- تأکید مجدد فرمودند در قرآن خواندن و نماز شب، فرمودند: یا

سید حیف است از اهل علم که خود را وابسته به ما بدانند و مداومت بر نماز شب ننمایند.

۷- سفارش فرمودند درباره تسییحات حضرت زهراء علیها السلام و زیارت حضرت سید الشهداء علیها السلام از دور و نزدیک.

۸- تأکید در حفظ کردن خطبه حضرت صدیقه طاهره در مسجد رسول الله ﷺ و خطبه شقشیه حضرت امیر علیها السلام و خطبه حضرت زینب علیها السلام در مسجد یزید، در این حال به این اندیشه فرو رفتم که این شخص عرب کیست؟ شاید امام زمان علیها السلام است، یک مرتبه دیدم تنها یام و کسی با من نیست.

زائر امام رضا علیها السلام و دیدارش با امام زمان علیها السلام

سید محمد جبل عاملی مسی گوید: پس از سالها آرزو و امید، سرانجام، زیارت حضرت رضا علیها السلام نصیب شد و به زیارت آن حضرت شرفیاب شدم، ولی در مدت کوتاهی پولهایم تمام شد و در تنگدستی و سختی قرار گرفتم.

صبح آن روزی که بنا بود قافله زائرین از مشهد حرکت کند، من به قدری در مضیقه بودم که حتی قرص نانی هم نداشتیم، لذا از رفتن منصرف شدم و قافله رفت و من تا ظهر بلاتکلیف ماندم. در این اندیشه فرو رفتم که اگر با فقر و تنگدستی در اینجا بمانم، زمستان از

سرما از بین می‌روم. به حرم مطهر مشرف شدم و به گریه و زاری پرداختم و شرح حالم را برای مولایم، امام رضا علیه السلام بیان کردم و از فقر و تنگدستی به آن حضرت شکایت کردم.

آنگاه با خاطری آسوده و دلی غمگین، از حرم خارج شدم و با همین گرسنگی، به دنبال قافله، از دروازه مشهد بیرون شدم و از چند نفر راه را جویا شدم و تک و تنها به راه افتادم، ولی هرچه رفتم به جایی نرسیدم، تا این که در بیابان وسیع و دشت پهناور، متھیر و سرگردان ماندم. متوجه شدم که بیراھه آمدہام و در نتیجه راه را گم کرده‌ام، تشنجی و گرسنگی سختی، به من رو آورد و در آن بیابان بسیاری حنظل (شبیه هندوانه ابوجهل و تلخ است) شکستم، شاید یکی از آنها هندوانه باشد و از تشنجی نجات پیدا کنم، ولی همه‌اش تلخ وزهراگین بود. به کلی ناامید و آماده مرگ شدم و به گریه و زاری و توسل پرداختم. در این هنگام، جای بلندی به نظرم آمد، خودم را به آن جا رساندم، دیدم چشمۀ آب است، خدا را سپاس نمودم، با خود گفتم: آب بنوشم و وضو بگیرم نماز را بخوانم، که اگر مردم نماز را خوانده باشم.

مشغول نماز شدم، هوا کم کم تاریک شد، صدای جانوران و درندگان از اطراف به گوش می‌رسید. نماز عشاء را که خواندم، وحشت سرایم را گرفته بود، چشمان بعضی از حیوانات از دور،

مانند چراغ می درخشید. با مرگ فاصله زیادی نداشتم، سرانجام بر اثر کثربت خستگی و رنج، تن به قضا داده، خوابیدم. هنگامی بیدار شدم که ماه طلوع کرده، هوا روشن و صدای درندگان خاموش شده بود، در این حال سواری نمایان گردید. با خود گفتم: این سوار مرا می کشد، اما آن سوار همین که به من رسید، سلام کرد. با خوشحالی پاسخ دادم.

فرمود: چه می کنی؟ اشاره به ضعف و ناتوانی خود کردم.

فرمود: در پهلوی تو سه تا خربزه است، چرانمی خوری؟

گفتم: مرامسخره می کنی؟

فرمود: نگاه کن، تا نگاه کردم، دیدم بوته خربزه‌ای است که سه تا خربزه بزرگ دارد. فرمود: یکی را الان بخور تا گرسنگی‌ات برطرف شود، نصف یکی را فردا صبح بخور و نصف دیگر آن را با یک خربزه دیگر با خود ببر و از این راه مستقیم برو و فردا نزدیک ظهر، نصف خربزه را بخور، و خربزه دیگر را نگهدار که لازم می شود.

هنگام غروب، به خیمه سیاهی می رسی که آنها تو را به کاروان می رسانند، این را گفت و از نظر غایب شد.

من یکی از خربزه‌هارا شکستم و خوردم، به قدری شیرین و لطیف بود که هرگز به آن خوبی خربزه نخورده بودم، سپس برخاسته و دو خربزه دیگر را برداشته و راه افتادم. تا صبح یکی از آنها را شکسته نصف آن را خوردم و روانه شدم. هنگام ظهر هوا به شدت گرم شده بود، نصف دیگر آن را خوردم و خربزه سوم را برداشته و روانه شدم.

نزدیک غروب از دور خیمه‌ای دیدم همینکه اهل خیمه مرا دیدند
با شتاب به سوی من آمدند، مرا گرفته نزد بزرگشان بردنده، نه من زبان
فارسی می‌دانستم و نه آنها زبان عربی. او به من گفت: از کجا می‌آیی؟
راست بگو والا ترا می‌کشم. به هر سختی بود، به او فهماندم که روز
گذشته از مشهد آمده‌ام و راه گم کرده‌ام. گفت: ای سید دروغگو. این
جاه‌اکه تو می‌گویی، هیچ کس نمی‌تواند عبور کند مگر این که تلف
شود، یا جانوران او را می‌خورند و علاوه بر این از این جاتا مشهد، راه
بسیاری است، چگونه آمدی؟

راست بگو والا با این شمشیر تو را می‌کشم، در این هنگام خربزه
از زیر عبای من نمایان شد، پرسید این چیست؟
جريان را هر طور بود، به او فهماندم، گفتنده: در این بیابان اصلاً
خربزه نیست، مخصوصاً از این نوع که هرگز دیده نشده. سپس با زبان
فارسی با هم شروع کردند به سخن گفتن، مثل این که مطمئن شدند،
که این معجزه است، پس آمدند دست مرا بوسیدند و احترام بسیار
کردند و لباسهای مرا به عنوان تبرک بردنده و جامه‌های پاکیزه برایم
آوردند. دو شبانه روز از من پذیرایی کردند، روز سوم، با کمال محبت،
ده تومان به من دادند و سه نفر را همراه نموده و مرا به قافله
رسانندند.^(۱)

یک داسان شگفت

و نمای صادق

(۱)

داستان شگفت در کاخ زیبای قیصر روم

جشن مفصلی بود، کاخ زیبای پادشاه روم، به انواع زیستها آراسته شده، سیصد نفر از راهبان مسیحی و بیش از هفتصد نفر از اعیان و اشراف و بزرگان مملکت روم در این جشن شرکت کرده‌اند. قیصر می‌خواست نرجس، دختر پسرش یشواعا (که از طرف مادر نسبش به حضرت شمعون، وصی حضرت عیسیٰ علیه السلام می‌رسد) را برای پسر برادرش تزویج کند. تخت زیبایی که به انواع جواهرات آراسته بود و بر روی چهل پایه قرار داشت، آماده کردند. پسر را روی تخت نشانده، صلیبها را بر بلندیها گذاشت، اسقفها صف کشیدند، انجیلها را گشودند و آماده اجرای مراسم عقد شدند. ناگهان صلیبها روی زمین ریخت و پایه‌های تخت در هم شکست و جوان از بالای تخت بر زمین افتاد و بی‌هوش شد. رنگ اسقفها پرید و بدنها به لرزه درآمد. کشیشان این حادثه را به فال بد گرفته و از قیصر خواستند که از انجام این کار بگذرد ولی سلطان روم دستور داد دوباره تخت را مرتب کنند، صلیبها را

جای خود قرارداده و برادر آن جوان را روی تخت بنشانند و نرجس را برای او عقد کنند، اما بار دوم نیز همین که کشیشها آماده انجام مراسم شدند، صدای شکستن تخت به گوش رسید و صلیبها در هم ریخت و جوان بیچاره بر زمین غلتید. مهمانها متفرق شدند و قیصر روم شرمنده و غمگین به حرمسرا برگشت.

(۲)

خواب شیرین نرجس خاتون علیه السلام

در همان شب نرجس خاتون، در خواب دید که حضرت عیسیٰ علیه السلام و شمعون و گروهی از یاران عیسیٰ علیه السلام به قصر جدش پادشاه روم آمدند و در جای تخت، منبری که نور از آن می‌درخشید، قرار دارد. چیزی نگذشت که حضرت محمد ﷺ پیغمبر خاتم و جانشین وی و جمعی از فرزندان او، وارد قصر شدند. حضرت عیسیٰ علیه السلام به استقبال رفت و با آن حضرت معانقه کرده، خوش آمد گفت.

پیغمبر اسلام ﷺ فرمود: یا روح الله من به خواستگاری دختر وصیٰ شما، شمعون برای فرزندم (اشاره کرد به امام حسن عسکری علیه السلام) آمده‌ام. حضرت عیسیٰ علیه السلام نگاهی به شمعون کرده گفت: سعادتی بزرگ به تو روی آورده است، قبول کن خویشاوندی با آل پیامبر اسلام را، شمعون نیز پذیرفت.

سپس پیغمبر اسلام ﷺ بالای منبر رفت و خطبه‌ای اشاء

فرمود و نرجس را به عقد امام حسن عسکری علیه السلام در آورد و حضرت عیسی علیه السلام و حاضرین را گواه گرفت. در این هنگام، نرجس از خواب بیدار شد ولی از آن محفل زیبا اثری نیافت، اما دیدن این خواب، نشاط و سروری در جسم و روح او به وجود آورد و خواب را برای کسی نقل نکرد.

از آن شب به بعد قلبش در فراق امام حسن عسکری علیه السلام می‌پید و از خوراک و خواب ماند، رنجور و لاغر و بیمار گردید. به معالجه او پرداختند، ولی پزشکان از معالجه او نامید شدند. جدش قیصر به دیدنش آمد و گفت: نور دیده هر خواهشی داری بگو تا در انجام آن بکوشم. گفت: پدر جان قدری با اسرای مسلمین مهربانی کن، شاید عیسی و مریم علیهم السلام مرا شفا دهند. قیصر تقاضای او را پذیرفت، نرجس هم از خود حال بهتری نشان داد و جدش خشنود گردید.

(۳)

خواب شیرین‌تر و دیدار ملکه اسلام، حضرت زهرا^{علیها السلام}

چهارده شب بعد، خواب دیگری دید. این بار ملکه اسلام حضرت زهرا^{علیها السلام} و حضرت مریم^{علیها السلام} و حوریان بهشتی را دید که به دیدن او آمدند. حضرت مریم^{علیها السلام} به نرجس فرمود: این بانو سیده زنان و مادر امام حسن عسکری^{علیها السلام} است، یعنی همان کسی که او را در خواب دیده‌ای و تورا برای او خواستگاری کردند.

نرجس خود را در آغوش فاطمه^{علیها السلام} انداخت و سخت گریست و گله کرد که من از فراق فرزندت می‌سوزم، چرا او نزد من نمی‌اید؟ حضرت فاطمه^{علیها السلام} فرمود: تو مشرکی، پسرم به دیدار مشرک نمی‌رود، خواهر من مریم از دین تو بیزار است. در این موقع نرجس فوراً، شهادت به یگانگی خدا و رسالت حضرت محمد^{صلی الله علیه و آمیت علی}^{علیها السلام} و فرزندانش داد و مسلمان شد.

فاطمه^{علیها السلام} نرجس را به سینه خود چسبانید و فرمود: از این پس منتظر باش که فرزندم به دیدن خواهد آمد.

(۴)

خواب وصال نرجس خاتون علیه السلام و امام حسن عسکری علیه السلام

شب بعد امام یازدهم علیه السلام، در خواب به دیدن او رفت و فرمود: هر شب به دیدنت می‌آیم تا وقتی که من و تو در ظاهر به هم برسیم. نرجس گفت: چگونه من و تو به هم خواهیم رسید؟

امام علیه السلام فرمود: جدّت قیصر لشکری به جنگ مسلمانان می‌فرستد، تو هم به طور ناشناس و در لباس خدمتگزاران، همراه عده‌ای از کنیزان به آنان ملحق شو. طولی نکشید که جنگ سختی بین مسلمانان و رومیان در گرفت و پس از مدتی زد و خورد به پیروزی مسلمین تمام شد و نرجس را هم با سایر زنان به اسارت برداشتند.

این جنگ در سال ۲۴۸ هجری قمری روی داد و در این سال حضرت امام حسن عسکری علیه السلام شانزده ساله بود. کشتنی حامل اسیران به ساحل فرات رسید و برده فروشان کنیزان را در معرض فروش گذاردند. نرجس که لباس حریر سفید بر تن داشت، به وسیله عمر و بن یزید (برده فروش) در معرض فروش گذارده شده بود.

امام علی النقی علیه السلام که در شهر سامراء زندگی می‌کرد به غلام خود (کافور) دستور داد تا فوراً بشر بن سلیمان را که از دوستان آن حضرت بود، احضار نماید. پس از این که (بشر) خدمت امام هادی علیه السلام آمد، حضرت به او فرمود: ای بشر تو از اولاد انصار هستی، دوستی شما با ما همیشگی خواهد بود و تو مورد اعتماد مایی اکنون تو را از یک راز آگاه می‌کنم که موجب سرافرازی توست. می‌خواهم تو را مأمور کنم، برای خرید یک کنیز، درست به گفتار من دقّت کن.

آنگاه حضرت نامه‌ای به زبان رومی نوشت و مُهر کرد و به او دویست و بیست دینار داد و فرمود: این پول را بگیر و به بغداد برو در کنار فرات، وکلای عبّاسیان مشغول خرید بردگان هستند. تو پیش عمر و بن یزید بردۀ فروش برو، نزد او کنیزی از بزرگ‌زادگان است که لباس حریر به تن دارد و از این که او را به مشتریان نشان دهند یا این که دست به بدنش بگذارند ممانعت می‌کند. بعضی از افراد به خاطر این که کنیزی باعفّت است می‌خواهند او را به سیصد دینار خریداری کنند ولی او حاضر نمی‌شود. تو نزد او برو و بگو من نامه‌ای از یکی از بزرگان به زبان رومی برای تو آورده‌ام، صاحب نامه اخلاق و خصوصیات خود را شرح داده است. نامه را بخوان، اگر مایل شدی، من وکیل او هستم و تو را برای او خریداری می‌کنم.

بشر می‌گوید: من به بغداد رفتم و به همان کیفیت که امام علیه السلام

دستور داده بود، عمل کردم. همین که نامه را به دست کنیز دادم، نرجس نامه را بوسید و بر دیده نهاد و به عمر و بن یزید برده فروش گفت: من به صاحب این نامه راضی هستم، به خدا اگر مرا به او نفوشی خودم را می‌کشم. بُشربا پولی که همراه داشت و حضرت به او داده بود نرجس را خریداری کرد و او را نزد امام علی^ع به سامرا آورد.

حضرت امام علی النقی^ع به نرجس فرمود: مژده باد تو را، فرزندی که حکومت کند بر شرق و غرب جهان و زمین را پر از عدل و داد گرداند، پس از آن که پرشده باشد از ظلم و ستم؛ و سپس او را به حکیمه خاتون خواهرش سفارش کرد تا احکام اسلام را به او بیاموزد و وسیله ازدواج با امام حسن عسکری^ع فراهم شد و در نتیجه، مادر گرامی حضرت صاحب الامر امام زمان علی^ع گردید.

چهل حدیث در ارتباط

با آقا امام زمان

(۱)

دعای زیاد برای فرج امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف)
قال الامام الحجۃ علیہ السلام : وأكثروا الدعاء بتعجیل الفرج، فإن ذلك
فرجكم.^(۱)

حضرت ولی عصر (اروا حنفیه) در توقیعی که برای اسحاق بن
یعقوب فرستاده‌اند، فرمودند: برای تعجیل در فرج و ظهر زیاد دعا
کنید که فرج و گشایش شما این است.

(۲)

برترین عبادتها
قال رسول الله ﷺ: أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ، انتظارُ الْفَرْجِ.^(۲)
رسول خدا، حضرت محمد ﷺ فرمودند: برترین عبادت،
انتظار فرج است.

(۳)

انصار حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) در شهر طالقان
قال امیر المؤمنین علی علیه السلام: ويحا للطاقان فان لِلّهِ فِيهَا، كُنُوزاً
ليست من ذهب ولا فضة، ولكن بها رجال عرفوا الله حق معرفته،
وهم انصار المهدی آخر الزمان.^(۱)

امیر المؤمنین، حضرت علی علیه السلام فرمودند: خوشابه حال شهر
طالقان که برای خدا در آن شهر، گنجهايی که نه از طلا و نه از نقره
است وجود دارد، ولیکن در آن شهر مردانی هستند که خداوند را در
اعلا درجه از معرفت شناخته‌اند و آنان یاران حضرت مهدی
(عجل الله تعالى فرجه الشریف) در آخر الزمان می‌باشند.

(۴)

یاران حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
قال امیر المؤمنین علی علیه السلام: اصحاب المهدی شباب لا کهول
فیهم.^(۲)

امیر المؤمنین، حضرت علی علیه السلام فرمودند: یاران حضرت مهدی
(عجل الله تعالى فرجه الشریف) جوانند و پیر نیستند.

(۵)

امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشرييف) و انگيزه نام شهر قم
عن عفان البصري عن أبي عبدالله عليهما السلام قال: قال لي اتدرى لم سمي
قم، قلت الله و رسوله وانت اعلم، قال: أنها سمى قم لأن اهلها
يجتمعون مع قائم آل محمد صلوات الله عليه و يقumen معه و
يستقيمون عليه و ينصرونه.^(۱)

عفان بصرى گفت: امام صادق عليهما السلام به من فرمودند: آیا می دانی
چرا شهر قم، قم نام گرفت؟ گفتم: خدا و رسولش و تو بهتر می دانید.
فرمود: قم نام گرفت چون که مردمش با قائم آل محمد عليهما السلام جمع
می شوند و همراه آنحضرت قیام می کنند و از خود استقامت نشان
می دهند و او را یاری می دهند.

(۶)

خوراک و پوشاك امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشرييف)
عن أبي عبدالله الحسين بن علي عليهما السلام انه قال: اذا خرج المهدى
(عجل الله تعالى فرجه الشرييف) لم يكن بينه وبين العرب الا السيف، وما
يستعجلون بخروج المهدى عليهما السلام والله ما لباسه الا الغليظ، وما طعامه

الأشعیر، وما هو الا السيف و الموت تحت ظل السيف.^(۱)

امام حسین علیه السلام فرمودند: زمانی که حضرت مهدی علیه السلام خروج فرماید بین آن حضرت و مردم عرب به جز شمشیر کارگر نیست، و چرا در خروج حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) عجله می‌کنند؟ به خدا سوگند پوشانک او جز لباس ضخیم و خوراک او جز جوانیست و ظهور او جز شمشیر و مرگ در سایه شمشیر نیست.

(۷)

در حرمت انکار قیام قائم آل محمد علیهم السلام
قال رسول الله ﷺ : من انكر القائم من ولدي في زمان غيبيته
مات ميتة الجاهلية.^(۲)

حضرت رسول خدا ﷺ فرمودند: هر کس منکر قائم از فرزندانم در زمان غیبتش شود به مرگ جاهلیت می‌میرد.

(۸)

منتظرین فرج حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
قال الرضا علیه السلام: ما احسن الصبر و انتظار الفرج، اما سمعت قول الله عزوجل: (فارتقبوا اني معكم رقيب) و (فانتظروا اني معكم منهن

المُنتظرين) فعليكم بالصبر فإنه إنما يجيئ الفرج على اليأس فقد كان
الذين من قبلكم أصبر منكم.^(۱)

امام رضا علیه السلام فرمود: چقدر صبر داشتن ومنتظر فرج بودن خوب است، آیا نشیدی قول پروردگار را که فرمود: «منتظر باشید که من هم با شما منتظرم» و «انتظار بکشید که من هم با شما از منتظرانم». پس بر شما باد که صبر نمایید، زیرا به هنگام یأس فرج می‌رسد و پیشینیان صبرشان از شما بیشتر بود.

(۹)

علت ایستادن هنگام شنیدن نام حضرت قائم علیه السلام
سئل الصادق علیه السلام عن سبب القيام عند ذكر لفظ القائم من القاب
الحجّة قال: لأن له غيبة طولانية ومن شدة الرأفة إلى احبته ينظر إلى
كل من يذكره بهذا اللقب المشعر بدولته والحسرة بغريته ومن
تعظيمه أن يقوم العبد الخاضع لصاحبه عند نظر المولى الجليل إليه
بعينيه الشريفة فليقم و ليطلب من الله عزوجل ذكره تعجيل فرجه.^(۲)

از امام صادق علیه السلام سؤال شد چرا با شنیدن لفظ قائم از القاب
حضرت حجّت (عجل الله تعالى فرجه الشريف) باید ایستاد؟ فرمود: چون که آن
حضرت غیبت طولانی دارد و از مهربانی بسیار آن بزرگوار به

دوستانش آن است که هر کس آن حضرت را بالقب قائم که از دولت او و غربتش حکایت می‌کند یاد کند، مورد عنایت قرار می‌دهد و از آداب تعظیم آن حضرت، یکی هم همین است که به هنگام نظر کردن آن حضرت، بندۀ خاضع از جابرخیزد و از خداوند تعجیل فرج او را بخواهد.

(۱۰)

منکر حضرت مهدی علیه السلام کافر است
قال رسول الله صلی الله علیه و سلّم: من انکر خروج المهدی، فقد کفر بما انزل
علی محمد صلی الله علیه و سلّم. (۱)

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلّم فرمودند: کسی که منکر خروج
حضرت مهدی علیه السلام باشد، محققاً کافر شده است به آنچه بر
محمد صلی الله علیه و سلّم نازل گردیده است.

(۱۱)

فضیلت انتظار فرج مهدی موعود (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
قال امیر المؤمنین علیه السلام: المنتظر لأمرنا، كالمشحط بدمه في سبيل
الله. (۲)

حضرت امام علی علیه السلام فرمود: کسی که منتظر امر و فرمان ما باشد، همانند کسی است که در راه خدا در خون خود غلتیده است.

(۱۲)

عیسی مسیح علیه السلام با امام زمان علیه السلام ظاهر می شود
عن سدیر الصیرفی قال: دخلت انا و المفضل بن عمر و ابو بصیر و
ابان بن تغلب علی مولانا ابی عبدالله جعفر الصادق علیه السلام ، قال: و اما
غیبته کغیة عیسی علیه السلام ، فان اليهود و النصاری اتفقت علی انه قتل،
فکذبهم الله عز وجل ذکره بقوله: (و ما قتلوه و ما صلبوه ولكن شبّه
لهم)، كذلك غیبة القائم علیه السلام فان الناس استنكرها لطواها.^(۱)

سدیر صیرفی گفت: وارد شدم من و مفضل بن عمر و ابو بصیر و
ابان بن تغلب بر مولا یمان ابی عبدالله جعفر صادق علیه السلام ، فرمودند: و
اما غیبت حضرت مهدی (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) مانند غیبت حضرت
عیسی علیه السلام است، پس یهودیان و نصرانیان همگی برآنند که عیسی
کشته شده، خدای عز وجل آنان را تکذیب نموده و فرموده: ﴿و ما
قتلوه و ما صلبوه ولكن شبّه لهم﴾^(۲)

او را نکشند و او را به دار نکشیدند، بلکه بر آنان امر مشتبه شد (او
زنده است و هنگام ظهر حضرت قائم علیه السلام ظاهر می شود) همچنین

غیبت قائم علیه السلام که مردم آن را به خاطر طولانی بودنش انکار می‌کنند.

(۱۳)

پاداش منتظران حضرت مهدی موعود علیه السلام
قال علی بن الحسین سید العبادین علیهم السلام: من ثبت علی ولاستنا في
غيبة قائمنا اعطاه الله عز وجل اجر الف شهید من شهداء بدر واحد.^(۱)
حضرت امام علی بن الحسین سید العبادین علیهم السلام فرمود: کسی که
بر ولایت ما در غیبت قائم ما ثابت قدم باشد، خداوند پاداش هزار
شهید از شهدائی جنگ بدر واحد را به او عطا می‌کند.

(۱۴)

ظاهرشدن گنجهای زمین برای امام زمان علیه السلام
قال موسی بن جعفر علیه السلام في قوله تعالى: (واسبغ عليكم نعمه
ظاهرة و باطنة) قال: النعمة الظاهرة، الامام الظاهر والباطنة الامام
الغائب، يغيب عن ابصار الناس شخصه ويظهر له كنوز الأرض و
يقرب عليه كل بعيد.^(۲)

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام درباره آیة شریفه فوق، فرمودند:
نعمت ظاهري امام ظاهر است و نعمت باطنی امام غائب است که

شخص او از چشمان مردم غیب می‌شود و گنجهای زمین برای او آشکار می‌شود و برای او هر دوری نزدیک می‌شود.

(۱۵)

سال قبل از ظهر حضرت مهدی عَلَيْهِ الْكَلَامُ
عن ابی بصیر قال: قال ابو عبد الله عَلَيْهِ الْكَلَامُ:

لابد ان یکون قدام القائم سنه تجوع فيها الناس و یصبهم خوف شدید من القتل و نقص من الاموال و الانفس و الثرات فان ذلك في كتاب الله المبين، ثم تلى هذه الاية: ﴿وَلَنْبُلُونَّكُم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُنُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاِمْوَالِ وَالْاِنْفُسِ وَالثُّرَاتِ وَبَشَرَ الصَّابِرِينَ﴾^(۱).

حضرت امام صادق عَلَيْهِ الْكَلَامُ فرمود: قبل از آمدن حضرت قائم عَلَيْهِ الْكَلَامُ سال گرسنگی و گرفتاری و ترس از کشتار و نقص در مال و جان و محصولات مردم واقع می‌شود که اینها را خداوند متعال در قرآن مجید فرموده سپس این آیه کریمه را تلاوت نمودند: (قطعاً همه شمارا با چیزی از ترس و گرسنگی و نقص در مالها و جانها و محصولات آزمایش می‌کنیم و بشارت بدء صابران را.)^(۲)

(۱۶)

چرا حضرت صاحب الزمان علیه السلام را مهدی و قائم نامیده‌اند؟
قال ابو عبدالله علیه السلام: وانا سمي القائم مهدياً لأنّه يهدي الى امر
مضلول عنه و سمي بالقائم لقيامه بالحق.^(۱)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: آن جناب مهدی نامیده شده،
چون مردم را به چیزی که از آن دور شده‌اند هدایت می‌کند و قائم
نامیده شده، چون برای به پاداشتن حق قیام می‌کند.

(۱۷)

عزیزترین امت نزد خدا

عن ابی جعفر علیه السلام قال رسول الله ﷺ: طوبی لمن ادرك قائم اهل
بیتی و یأتم به فی غیبته قبل قیامه و یتولی اولیائه و یعادی اعدائه
ذلك من رفقائي و ذوي مودتي و اكرم ملتي على يوم القيمة.^(۲)

امام باقر علیه السلام از حضرت رسول ﷺ نقل می‌کند که فرمود:
خوشابه حال آنکه زمان قائم اهل بیت مرا درک کند و در غیبت وی
پیش از قیامش او را امام بداند و با دوستانش دوستی کند و با
دشمنانش دشمنی کند، او از رفیقان و دوستان من است و روز قیامت

۱ - کشف الغمہ، ج ۳، ص ۲۵۴ / ارشاد مفید، ص ۳۴۳

۲ - ملاحم، ص ۳۸۹

عزیزترین امت در نزد من خواهد بود.

(۱۸)

منکر حضرت مهدی علیه السلام تمام پیامبران را انکار کرده است
موسى بن جعفر البغدادی قال سمعت ابا محمد الحسن بن علی علیهم السلام
یقول:

کافی بکم و قد اختلفتم في الخلف مني، اما ان المقرب بالائمة بعد رسول
الله المنکر لولدي کمن اقر بجميع انبیاء الله و رسلي ثم انکر نبوة محمد
رسول الله و المنکر لرسول الله کمن انکر جميع الانبیاء لأن طاعة
آخرنا کطاعة اولنا و المنکر لا آخرنا کالمنکر لا اولنا اما ان ولدي غيبة
یرتاب فيه الناس الا من عصمه الله.^(۱)

موسى بن جعفر بغدادی روایت نموده که از حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام شنیدم که می فرمود: گویا شمارا می بینم که بعد از
من در جانشینم اختلاف نموده اید، لیکن آگاه باشید که هر کس به
ائمه علیهم السلام بعد از رسول خدا صلی الله علیه و سلی اللہ علیہ اقرار نماید ولی فرزند مرا منکر
شود، مانند کسی است که همه پیغمبران را قبول کند، اما نبوت
محمد صلی الله علیه و سلی اللہ علیہ را انکار نماید و هر کس رسول خدا صلی الله علیه و سلی اللہ علیہ را منکر شود
مثل کسی است که تمام پیامبران را انکار کرده باشد، زیرا اطاعت

آخرین فرد ما مثل اطاعت اوّلین فرد ماست و منکر آخرين فرد ما مثل منکر اوّلین فرد ماست، بدانيد که فرزندم غبیتی خواهد داشت که تمام مردم، جز کسانی که خدا نگهداری شان کند، دچار شک و تردید خواهند شد.

(۱۹)

بعضی از علائم ظهور امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) عن ابی عبد الله الصادق علیه السلام قال: خمس قبل قیام القائم (عجل الله تعالى فرجه الشریف): الیانی والسفیانی والمنادی ینادی من السماء و خسف بالبیداء و قتل النفس الزکیة.^(۱)

امام صادق علیه السلام فرمودند: قبل از ظهور قائم (عجل الله تعالى فرجه الشریف) پنج چیز اتفاق می افتند:

۱. خروجی یمانی
۲. خروج سفیانی
۳. صحیحه آسمانی
۴. فرو رفتن زمین در بیداء
۵. کشته شدن نفس زکیه.

(۲۰)

تعیین وقت و زمان برای ظهور امام زمان علیہ السلام جایز نیست
قال سائل ابا جعفر علیہ السلام هل هذا الامر وقت؟
فقال: كذب الوقاتون كذب الوقاتون كذب الوقاتون.^(۱)

از امام باقر علیہ السلام سؤال کردم، آیا برای امر ظهور امام زمان
(عجل الله تعالى فرجه الشریف) وقت معینی می باشد؟ آن حضرت فرمود: کسانی
که برای ظهور وقت تعیین می کنند دروغگو هستند، دروغگو هستند،
دروغگو هستند.

(۲۱)

جز جنگ چاره‌ای نیست

ابن عقدہ، عن محمد بن سالم، عن عثمان بن سعید، عن احمد بن
سلیمان، عن موسی بن بکر، عن بشیر النبال مثله الا ائمۃ قال: لما قلت
لأبي جعفر علیہ السلام: انهم يقولون ان المهدی لو قام لاستقامت له الأمور
عفواً و لا يهرق محجمة دم، فقال: كلا والذی نفسي بيده لو استقامت
لأحد عفواً لاستقامت لرسول الله ﷺ حين ادمیت رباعیته و شیخ
في وجهه، كلا والذی نفسي بيده حتى نمسح نحن و انتم العرق و العلق،
ثم مسح جبهته.^(۲)

بشير می گوید: خدمت امام باقر علیه السلام عرض کرد: مردم می گویند وقتی مهدی قیام نمود کارها طبعاً برایش رو به راه می شود و به اندازه شاخ حجامتی هم خون ریزی نمی شود؟ حضرت فرمود: به خدا قسم چنین نیست، اگر چنین امری امکان داشت برای رسول خدا صورت می گرفت، در صورتی که در جهاد با دشمن، آرواره رسول خدا خون افتد و پیشانی مبارکش شکست. به خدا قسم نهضت صاحب الامر علیه السلام تمام نمی شود مگر این که در میدان جنگ عرق بریزیم و خونها ریخته شود. سپس دست به پیشانی مبارکش کشید.

(۲۲)

زمان اجازه نهضت حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

قال النبي ﷺ في حدیث: وان الثانی عشر من ولدی یغیب حتی لا یرى و یأتی على امّتی بزمن لا یبقی من الاسلام الا اسمه و لا یبقی من القرآن الا رسه فھینئذ یأذن الله تبارك و تعالی بالخروج فیظہر الله الاسلام به و یجددہ.^(۱)

حضرت پیغمبر ﷺ فرمودند: دوازدهمین فرزندم به طوری غایب می شود که اصلاً دیده نمی شود. زمانی بر امت من خواهد آمد که از اسلام جز اسمی و از قرآن جز ظاهری باقی نمی ماند، در آن

هنجام خدا به وی اجازه قیام می‌دهد و به وسیله او اسلام واقعی را آشکار می‌نماید.

(۳۳)

جهان در عصر حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
عن ابی عبد الله علیہ السلام قال: العلم سبعة وعشرون حرفاً فجميع ما
جاءت به الرسل حرفان فلم يعرف الناس حتى اليوم غير الحرفين فاذا
قام قائمنا اخرج الخمسة والعشرين حرفاً فبئثها في الناس وضمّ اليها
الحرفين، حتى يبئثها سبعة وعشرين حرفاً.^(۱)

حضرت امام صادق علیہ السلام فرمود: علم بیست و هفت قسمت
می‌باشد و جمیع آن علوم که پیغمبران آورده‌اند دو قسمت می‌باشد
پس شناخت و معرفت مردم تا امروز به مقدار این دو قسمت
می‌باشد. زمانی که قائم ما قیام نماید، بیست و پنج قسمت دیگر را
آشکار می‌نماید و برای مردم منتشر می‌کند تا اینکه بیست و هفت
قسمت علم را کامل می‌کند.

(۲۴)

احیای عدل بر روی زمین

فی قوله تعالیٰ:

﴿اعلموا ان الله يحيی الارض بعد موتها﴾ عن الباقر علیه السلام قال:
يحيها بالقائم علیه السلام فیعدل فیها فیحيی الارض بالعدل بعد موتها
بالظلم^(۱).

حضرت امام باقر علیه السلام درباره آیة شریفه فوق، فرمودند: خداوند
زنده می کند زمین را بوسیله حضرت قائم علیه السلام و عدل را در آن استوار
نموده و زنده می کند زمین را با عدل پس از مردن آن به ظلم.

(۲۵)

رویدادهای بعد از ظهرور امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

محمد بن العباس عن محمد بن الحسين بن حميد عن جعفر بن
عبدالله الكوفي عن كثیر بن عباس عن أبي الجارود عن أبي جعفر في
قوله عزوجل:

﴿الذین ان مکناهم فی الارض اقاموا الصّلوة و آتوا الزّکوة وأمروا
بالمعرف و نهوا عن المنکر ولله عاقبة الامور﴾. قال: هذه لآل محمد،
المهدی و اصحابه يملکهم الله مشارق الارض و مغاربها و يظہر

الدين و يحيى الله عزّوجلّ به و بأصحابه البدع و الباطل كـا امات السفهـة الحق حتـى لا يرى اثر من الظلم و يأمرـون بالمعروف و ينـهـون عن المنـكر ولـله عـاقـبة الـامـور. (۱)

پرسش شد از ابی جعفر علیہ السلام درباره آیه فوق ؟ فرمود: این آیه برای آل محمد علیہ السلام است و مهدی و اصحاب ایشان مالک می شوند به امر خدا شرق و غرب عالم را و ظاهر می شود دین خدا و خداوند عزّوجل بوسیله او و یارانش می میرانند بدعتها و باطلها را، همان طوری که میرانند نادانان حق را، تا این که دیگر اثری از ظلم دیده نشود و امر می کنند به معروف و نهی می کنند از منکر و عاقبت امور از آن خدادست.

(۲۶)

قتل دجال به دست امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشـرـيف) قال الصـادـق جـعـفـرـبـنـمـحـمـدـعـلـيـهـسـلامـ «ان الله تبارك وتعالى خلق اربعة عشر نوراً قبل خلق الخلق بأربعة عشر الف عام فهي ارواحنا» فقيل له يابن رسول الله، ومن الاربعة عشر؟ فقال: «محمد و علي و فاطمه و الحسن و الحسين والائمة من ولد الحسين، آخرهم القائم الذي يقوم بعد غيبته فيقتل الدجال ويظهر

الارض من كل جور و ظلم»^(۱)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند تبارک و تعالی، خلق نمود چهارده نور را، قبل از خلق بندگانش به چهارده هزار سال، پس آن ارواح ماست. به حضرت گفته شد، یابن رسول الله کیانند این چهارده نور؟

فرمود: محمد ﷺ و علی علیهم السلام و فاطمه علیهم السلام و حسن علیهم السلام و حسین علیهم السلام و امامها یی که از فرزندان حسین علیهم السلام می باشند، آخر آنها حضرت قائم علیهم السلام است. آن کسی که قیام می کند بعد از غیبت خود، پس می کشد دجال را و زمین را از هر گونه ظلم و جوری پاک می کند.

(۲۷)

یاران آهنین امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

عن ابی بصیر قال، قال جعفر الصادق علیه السلام:

ما کان قول لو ط علیه السلام لقومه (لو ان لی بکم قوّة او آوى الى رکن شدید) الا تمنیاً لقوّة القائم المهدی و شدة اصحابه و هم الرکن الشدید فان الرّجل منهم يعطي قوّة اربعين رجلاً و ان قلب رجل منهم اشد من زبر الحديد، لو مروا بالجبال الحديد لتدکدکت لا يكفوون سیوفهم

حتی یرضی الله عزّ و جل.^(۱)

نقل شده از ابی بصیر که حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: نبود قول
حضرت لوط علیه السلام به قومش که گفت: (ای کاش در برابر شما قادر تی
داشتم، یا تکیه و پشتیبانی محکم در اختیار من بود) مگر این که تمدن
می کرد قدرت حضرت قائم علیه السلام را و صلابت اصحاب و یارانش را، به
درستی که هر یک از آن یاران قوت چهل مرد را دارند و قلب هر یک از
آنان سخت تر از پاره های آهن است، چنانچه بگذرند بر کوه های
آهنین، آن کوه ها از هم بپاشد از کار باز ندارند شمشیر های خود را تا
وقتی که خداوند راضی شود.

(۲۸)

در چگونگی سلام و درود دیدار کنندگان حضرت مهدی علیه السلام
قال ابی جعفر علیه السلام: من ادرک منکم قائمنا فلیقل حين یراه (السلام
علیکم یا اهل بیت النبوة و معدن العلم و موضع الرسالة).^(۲)

امام باقر علیه السلام فرمود: چنانچه کسی از شما درک کند قائم ما را، پس
بگوید هنگامی که ایشان را می بیند: (سلام بر شما ای خاندان نبوت و
معدن علم و محل رسالت)

۱- المحجة البيضاء، بناية المودة، ص ۴۲۴

۲- غيبة الشيخ

(۲۹)

تمکیل عقول و اخلاق مردم

قال الامام الباقر علیه السلام: اذا قام قائمنا وضع يده على رؤس العباد
فجمع بها عقولهم و اكمل به اخلاقهم.^(۱)

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود: وقتیکه قائم ما قیام کند، دست
مبارکش را بر سر بندگان می گذارد، پس عقل آنان جمع و اخلاقشان
کامل می گردد.

(۳۰)

نداي آسماني، نام امام زمان علیه السلام و پدرشان را صدا می زند
في ما نزل في القائم الحجّة علیه السلام في قوله تعالى: ﴿إِنَّنَا نَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
مِّن السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَقَهُمْ لَهَا خَاصِعِينَ﴾^(۲)
عن ابی بصیر و ابی الورد عن الباقر علیه السلام:
قال: هذه الاية نزلت في القائم وینادي مناد باسمه واسم ابیه من
السماء^(۳).

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود: آیه فوق الذکر نازل شده درباره
حضرت قائم (عجل الله تعالى فرجه الشريف) که خداوند متعال فرموده: (اگر ما

/

۲ - سورة الشعرا، آیه ۴

۱ - بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۳۶

۳ - بنایع المودة، ص ۴۲۶

اراده کنیم، از آسمان بر آنان آیه‌ای نازل می‌کنیم که گردنهایشان در برابر آن خاضع گردد.) و منادی ندا می‌کند به نام خود امام زمان علیه السلام و پدرش از آسمان.

(۳۱)

سقوط دولت باطل برای همیشه

قال ابو عبدالله علیه السلام: اذا قام القائم ذهبت دولة الباطل.^(۱)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: وقتی قائم قیام کند، دولت باطل برای همیشه سقوط می‌کند.

(۳۲)

بیماران و ناتوانان در حضور حضرت مهدی علیه السلام
عن ابی جعفر علیه السلام قال: من ادراك قائم اهل بیتی، من ذی عاھه
بریء و من ذی ضعف قوی.^(۲)

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود: هر بیماری که قائم آل محمد
(عجل الله تعالى فرجه الشریف) را درک کند، شفا می‌یابد و هر ناتوانی نسیرومند
می‌گردد.

(۳۳)

اول علی علیه السلام آخر مهدی قائم (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

عن علی بن الحسین، عن ابیه، عن جدّه علیه السلام قال: قال رسول الله ﷺ: الائمه من بعدی اثنا عشر او هم انت یا علی و آخرهم القائم الذی یفتح الله تعالی ذکرہ علی یدیه مشارق الارض و مغاربها.^(۱)

حضرت پیغمبر ﷺ به امام علی علیه السلام فرمود: امامان بعد از من دوازده نفرند، او لشان تو هستی ای علی و آخرشان قائمی است که خدا به دست وی شرق و غرب جهان را مفتوح می گرداند.

(۳۴)

بانگ توحید، تمام کره زمین را فرا می گیرد

قال ابو عبدالله علیه السلام: اذا قام القائم لا يبقى ارض الا تؤدي فيها شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدًا رسول الله.^(۲)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: هنگامی که قائم قیام کرد، هیچ نقطه‌ای از زمین باقی نمی‌ماند، جز این که آوای: اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدًا رسول الله در آن جا بلند می‌شود.

(۳۵)

شیعیان در زمان ظهور چگونه حضرت مهدی علیه السلام را می‌بینند و صدایش را می‌شنوند؟

قال الصادق علیه السلام: إِنَّ قَائِنَا إِذَا قَامَ مَدْ أَللَّهُ لشیعتنا فِي أَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَائِمِ بِرِيدٍ يَكَلِّمُهُمْ فَيَسْمَعُونَ وَيَنْظَرُونَ إِلَيْهِ، وَهُوَ فِي مَكَانٍ.^(۱)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: زمانی که قائم ما قیام کند، خداوند متعال گوش و چشم شیعیان را یاری می‌دهد، به طوری که بین آنان و حضرت قائم (عجل الله تعالى فرجه الشریف) واسطه‌ای نیست و او با آنان صحبت می‌کند و ایشان او را می‌بینند، در حالیکه حضرت در مکان خود می‌باشد.

(۳۶)

سلاح حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

محمد بن مسلم عن ابی جعفر علیه السلام فی حدیث قال: و اما شبهه من جدہ المصطفی ﷺ فخر وجه بالسیف و قتلہ اعداء الله و اعداء رسوله و الجبارین و الطواغیت و انه ینصر بالسیف والرعب و انه لا ترد له رایة.^(۲)

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود: مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) از این جهت با جدش محمد ﷺ شباخت دارد، که با شمشیر قیام می‌کند و ستمکاران و گردنشان و دشمنان خدا و رسول را به قتل می‌رساند. با شمشیر و ترس دشمن، نصرت می‌یابد و هیچ یک از پرچمهاش شکست خورده بر نمی‌گردد.

(۳۷)

سنّت و روش حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف)
 ابو سعید الخدری قال: قال رسول الله ﷺ: يخرج رجل من اهل بيته و يعمل حضرت پیغمبر ﷺ فرمود: مردی از اهل بیت من قیام می‌کند و به سنّت و روش من عمل می‌نماید.

(۳۸)

حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) و نابود کردن بدعتها
 عبدالله بن عطا عن ابی عبدالله علیه السلام قال سئلته عن سيرة المهدی
 كيف سيرته؟ قال يصنع ما صنع رسول الله ﷺ . يهدم ما كان قبله
 كما هدم رسول الله ﷺ امر الماجاهية ويستأنف الاسلام جديداً.^(۱)
 عبدالله بن عطا می‌گوید: خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد: ^(۱)

سیره و رفتار مهدی چگونه است؟ فرمود: همان کاری را که رسول خدا صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انجام داد، مهدی هم انجام می‌دهد، چنان‌که رسول خدا صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اساس جاهلیت را منهدم نمود. بدعتها را از بین می‌برد، آن‌گاه اسلام را از نو بنا می‌کند.

(۳۹)

حضرت مهدی علیه السلام در راه انجام وظیفه الهی از کسی نصی‌هراسد قال ابو عبدالله علیه السلام: اذا خرج القائم يقوم بأمر جديد ولا يستيق احداً ولا تأخذه في الله لومة لائمه.^(۱)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: هنگامی که قائم ظهور کند با امر جدیدی می‌آید و احدی از کفار و ستمگران را باقی نمی‌گذارد و در راه خدا و انجام وظیفه الهی از سرزنش و ملامت کسی باکی ندارد.

(۴۰)

قضاؤت حضرت مهدی علیه السلام بین مردم ابن تغلب قال، قال لي ابو عبدالله علیه السلام: فاذا بعث الله قائنا اهل البيت حكم فيها بحكم الله لا يريد عليهما بيته.^(۲)

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: وقتی قائم آل محمد

(عجل الله تعالى فرجه الشريف) قیام کرد. [همانند حضرت داود علیه السلام و حضرت سليمان علیه السلام] بدون شاهد و گواه، در بین مردم قضاوت خواهد کرد.

از کجا معلوم که حضرت مهدی علیه السلام قیام نکرده باشد؟

چنانچه از سخنان گذشته معلوم شد، ما به وجود یک مهدی بسی نام و نشان و مجھول الهویه عقیده نداریم تا در تطبیقش به فردی در اشتباه واقع شویم، بلکه پیغمبر اکرم ﷺ و ائمه اطهار علیهم السلام که اصل وجود مهدی را خبر داده‌اند، آن وجود مقدس را کاملاً تعریف و توصیف نموده و هرگونه ابهامی را بر طرف ساخته‌اند. آن وجود مقدس دو غیبت داشته است که یکی کوتاه و دیگری طولانی می‌باشد.

غیبت دوم به قدری طولانی می‌گردد که بسیاری از مردم در اصل وجودش تردید می‌کنند. ظهور و دعوتش از مکه شروع می‌شود و با شمشیر و جنگ نهضت می‌کند و تمام ستمکاران و مشرکین را به هلاکت می‌رساند. تمام اهل کتاب و مسلمین تسلیم شدند و یک دولت اسلامی و جهانی در سرتاسر زمین تشکیل می‌دهد. ظلم و بی‌دادگری را ریشه کن نموده و دادگری و عدالت را جهانگیر می‌کند. اسلام را دین عمومی و در ترویج و توسعه آن کوشش می‌نماید. مسلمین در انتظار ظهور چنین شخصی به سر می‌برند.

چند دستور العمل جهت

تشریف به خدمت

حضرت صاحب الزمان

سه حدیث از حضرت امام صادق علیه السلام

- ۱- حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده‌اند: هر که در هر شب جموعه سوره مبارکه بنی اسرائیل (اسراء) را بخواند، نمیرد تا به خدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد.^(۱)
- ۲- حضرت امام جعفر صادق علیه السلام می‌فرمایند: هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فِرْجَهُمْ» نمیرد تا حضرت قائم علیه السلام را درک نماید.^(۲)
- ۳- از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که: هر که چهل صباح دعای عهد را بخواند از یاوران قائم علیه السلام ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد، خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالیٰ به ازای هر کلمه هزار حسنه او را کرامت

فرماید و هزار گناه از او محو کند.^(۱)

سخن یکی از اولیای الهی

یکی از اولیای الهی فرموده‌اند: برای ملاقات با امام زمان علیه السلام به پدر و مادر احسان کنید.

توصیه شیخ رجیعی خیاط (رحمه الله علیه)

جناب شیخ رجیعی خیاط (رحمه الله علیه) از عارفان بزرگ برای تشرف به محضر حضرت ولی عصر علیه السلام قرائت آیه کریمه زیر را به مدت چهل شب و شبی صد مرتبه توصیه نموده‌اند.

﴿رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِّي مِنْ لَذُكْ سُلْطَنًا نَّصِيرًا﴾^(۲)

طبق نقل تعداد قابل توجهی از شاگردان شیخ، از طریق مداومت بر این ذکر، خدمت امام زمان علیه السلام، تشرف پیدا کرده‌اند، هر چند در هنگام تشرف، امام علیه السلام را نشناخته‌اند.

همچنین به فردی که عازم حج بود، فرمودند: از تاریخ حرکت تا چهل روز این آیه کریمه (آیه ۸۰ از سوره اسراء) را بخواند تا شاید

بتواند ولی عصر علیه السلام را ببیند.^(۱)

ختمی نورانی جهت تشرّف به خدمت حضرت مهدی علیه السلام
هر کس یک اربعین با شرائطش به این ختم مشغول شود به لقاء
حضرت قائم علیه السلام نائل می گردد. این ختم از اسرار الهی و کنوز ربانی
می باشد که معروف است به دعای صاحب الزمان علیه السلام، که باید به
تعداد ۱۷۴۸۸ مرتبه خوانده شود.

به این صورت که چهل روز را به چهار قسم تقسیم نماید، سپس
هر نه روز از ده روز را روزی ۳۶۰ مرتبه و روز دهم ۱۱۳۲ مرتبه
بخواند.

در هنگام شروع ختم ابتدا باید وضو گرفته و رو به قبله در محلی
پاک بنشیند و بر پیامبر اکرم ﷺ و آل اطهارش علیهم السلام صلوات
بفرستد و از گناهان خود استغفار کند و یک مرتبه بگوید:

(يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْيَ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ، يَا مَنْ يَحْوُلُ
بَيْنَ الْمَرءَ وَ قَلْبِهِ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ)

سپس شروع کند به ختم این دعای شریف:

((يَا اللَّهُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَى يَا فَاطِمَةً وَ بَنِيهَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانَ أَدْرِكْنِي
يَا فَارِسَ الْحِجَازِ أَدْرِكْنِي يَا أَبَا الصَّالِحِ الْمَهْدَى أَدْرِكْنِي وَ لَا تُهْلِكْنِي))

سپس ۱۰ مرتبه صلوات فرستاده و با قرائت یک مرتبه سوره حمد و توحید آنرا ختم کند.

لازم است که خواننده دعا در صورت شروع ختم با اخلاص بر آن مداومت نماید. بدروستیکه در این دعا اسم اعظم خدا می‌باشد که از آن آثار عجیب و کارهای غریبی ظاهر می‌گردد.^(۱)

مداومت بر دعایی بعد از نماز صبح

هر کس بعد از نماز صبح بر این جمله مداومت نماید، انشاء الله به زیارت حضرت صاحب الزمان علیه السلام موفق خواهد شد.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُؤْخِرَ أَجَلِي وَلَا تَقْبَضْ رُوْحِي حَتَّىٰ أَرَىٰ سَيِّدِي وَمَوْلَايِ صاحبَ الزَّمَانَ حُجَّةَ الْحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ وَسَلَامَةُ عَلَيْهِ»^(۲)

دعای ندبه از دیدگاه حضرت رسول اکرم علیه السلام و ائمه اطهار علیهم السلام یکی از دعاهای دل باختگان حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه التریف) دعای مشهور ندبه است که همواره بسیاری از مؤمنان و مشتاقان و منتظران ظهور دولت حق و عدالت و حکومت جهانی اسلام خواندن آن را شعار خود قرار داده‌اند و تجدید عهد با آن رهبر آزاده و خاتم

الاوصیاء نموده و مجالسی پر شور و روحانی با عنوان تمثنا و اجابت و خواندن دعای شریف ندبه، تشکیل می دهند.

امید است مورد قبول حضرت بقیة الله ناموس الدهر ولی عصر، سیدنا و مولانا صاحب الزمان المهدی (ارواحتنا و ارواح العالمین له الفداء) قرار بگیرد.

پوشیده نیست که ندبه بر حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و اظهار شوق به لقای آن حضرت و دعا برای تعجیل فرج و ظهرور، یک سنت حسنہ است که همواره شیعه بر آن مداومت داشته است.

دعای ندبه را شیعه از امامان خود که کار و عملشان پیروی از گفتار و رفتار ائمه اطهار علیهم السلام که بر حسب حدیث متواتر ثقلین و احادیث صحیح دیگر، وظیفه هر مسلمان است، آموخته اند.

حضرت رسول اکرم ﷺ و ائمه اطهار علیهم السلام بر حسب روایات، مکرر از اوضاع آخر الزمان و فتنه هایی که ظاهر می شود خبر می دادند و نگرانی و تأثر خود را اظهار می نمودند. شیخ صدق و شیخ طوسی (رضوان الله عليهم) هر یک به سند خود حدیث مفضلی را از سدیر صیرفى^(۱) روایت کرده اند که در آن، گریه و ندبه امام ششم، حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بر غیبت صاحب الزمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بیان شده است، که ما برای رعایت اختصار، جمله ها و مضمون

۱- سدیر صیرفى از اصحاب حضرت امام باقر و حضرت امام صادق علیهم السلام است.

قسمتی از این حدیث را که ارتباط با دعای ندبه دارد، در این جانقل می‌نماییم.

سدیر صیرفی می‌گوید: من و مفضل بن عمر و ابوبصیر و ابان بن ثعلب، به محضر آقایمان حضرت امام صادق علیه السلام شرفیاب شدیم، دیدیم آن حضرت بر روی خاک نشسته و لباسی که از مو باfte شده و طوقدار و بی گریان بود، پوشیده است و مانند فرزند مerde جگر سوخته گریه می‌کرد. آثار خون و اندوه از گونه و رخسارش آشکار و اشک، کاسه چشمایش را پرکرده بود و می‌فرمود:

«آقای من، غیبت (دوری) تو خواب و راحتمن را گرفته، و خواب‌گاهم را برم تنگ کرده و آرامش راحت دلم را بسوده است. آقای من، غیبت تو مصیبتم را به مصیبتهای دردناک ابدی پیوسته پس احساس می‌کنم به اشکی که در چشم خشک می‌گردد و ناله‌ای که در سینه‌ام آرام می‌گیرد، مگر آن که مصابیب بزرگتر و دل خراش‌تر و پیش‌آمد های سخت‌تر و ناشناخته‌تر در برابر دیده‌گانم مجسم می‌شود».

سدیر گفت: عقل از سر ما پرید، و دلهای ما از غم و اندوه این پیش آمد هولناک و حادثه خطرناک، پاره شد. عرض کردیم: خدا دیدگانت را نگریاند، ای پسر خیرالوری از چه پیش آمدی این گونه گریانی و لاز دیده اشک می‌باری؟

چه حالی روی داده که این گونه سوگواری؟

حضرت چنان آه عمیقی کشید که ناراحتی اش از آن افزون شد، از روی تعجب فرمود: وای بر شما، بامداد امروز نگاه کردم در کتاب جفر و آن، کتابی است که علم مرگ و بلاها و آن چه واقع شده و واقع می‌شود تاروز قیامت، در آن مندرج است و خداوند، محمد ﷺ و امامان بعد از او را به آن اختصاص داده است. تأمل کردم در موضوع ولادت غایب ما و غیبت و طول عمر او^(۱) و گرفتاری مؤمنان در آن زمان و شکهایی که از جهت طول غیبت در دل‌هایشان پیدا می‌شود و این که بیشتر آنها از دین برگردند و رشته اسلام را از گردن بردارند.^(۲) بنابراین دعای ندبه، علاوه بر ثمرات و آثار عمومی دعا، به مناسبت مطالبی که در جمله‌های پر محتوایش مندرج است، خواننده را به یک قسمت و یک سلسله از هدفهای تحقق نیافتن اسلام که باید تحقق یابد متوجه می‌سازد.

جمله‌های دعای ندبه، احساسات را به هیجان می‌آورد و خواننده را تکان می‌دهد و از کفر و شرک و تجاوز و ظلم و ستم متنفر می‌سازد و اینها آثار ایجابی و مثبت دعاست. حال اگر بهره‌ما از این دعا و از

۱ - در موضوع طول عمر و فلسفه غیبت آن حضرت رجوع شود به دو کتاب به نام منتخب الاثر و نوید لطف الله صافی.

۲ - علاقمندان رجوع کنند به کتابهای کمال الدین (ص ۳۵۷-۳۵۲) و غیبت شیخ طوسی (ص ۱۰۶-۱۰۴) و ترجمة بحار الانوار، ج ۱۲، ص ۱۶۶

برنامه هایی که داریم آثار سلبی و منفی باشد، مربوط به دعا نیست،
مربوط به جهل و غفلت و عدم شناخت است.

در پایان از خدای بزرگ و مهربان می خواهیم که موانع ظهور امام
زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) را بر طرف سازد و ما را از یاران با وفائی آن
حضرت قرار دهد.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

خطبة فرج

اللّهم عجل في فرج نورك الأزهر، وضياءك الأنور، الغائب
المستور، خاتم الائمة الذي ببقائه بقيت الدنيا وبيمنه
رزق الورى وبوجوده ثبتت الأرض والسماء، به يملأ الله الأرض قسطاً
وعدلأً كما ملئت ظليهاً وجوراً، مولانا واماينا الحجّة بن الحسن المهدي
صاحب العصر والزمان صلوات الله وسلامه عليه وعلى آبائه امناء
الملك المنان والله ولي العلم والحكمة والطول والعصمة والحمد لله اولاً
وآخرأ والسلام.

منابع و مأخذ کتاب

۱. قرآن کریم
۲. تفاسیر قرآن
۳. نهج البلاغة الامام علی علیہ السلام
۴. بحار الانوار علامه مجلسی
۵. اثبات الهدی محمد بن حسن حر العاملی
۶. الارشاد محمد بن نعمان مفید
۷. الزام الناصب حاج شیخ علی یزدی
۸. الملاحم والفتن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن طاووس
۹. التجم الثاقب مرحوم حاج میرزا حسین نوری
۱۰. منتهی الامال شیخ عباس قمی
۱۱. مفاتیح الجنان شیخ عباس قمی
۱۲. سفينة البحار شیخ عباس قمی
۱۳. کیمیای محبت محمد محمدی ری شهری

۱۴. ختوم و اذکار سید محمد تقی مقدم
۱۵. شیفتگان حضرت مهدی علیه السلام محمد حسین رجایی خراسانی واعظ
۱۶. علام آخر الزمان طاویی همدانی
۱۷. کتاب الغيبة محمد بن ابراهیم نعمانی
۱۸. کتاب الغيبة محمد بن حسن طبرسی
۱۹. کمال الدین شیخ صدق
۲۰. منتخب الاثر لطف الله صافی
۲۱. الصحیفة المهدیة ابراهیم بن المحسن الكاشانی
۲۲. نواب اربعه عباس راسخی نجفی
۲۳. ینابیع المودة شیخ سلیمان

فهرست

موضوع صفحه	
پیش گفتار ۵	۵
دعای حضرت صاحب الامر (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۷	۷
کیفیت ولادت حضرت مهدی علیه السلام و تاریخ آن و بعضی از حالات	
مادر و نام ایشان ۸	۸
قرآن و قیام قطب عالم امکان و غوث زمان حضرت بقیة الله روحی	
و ارواح العالمین له الفداء ۱۰	۱۰
اسلام چگونه بر همه ادیان پیروز می گردد ۱۰	۱۰
امام زمان علیه السلام چند ساله است؟ ۱۲	۱۲
چطور ممکن است کودک پنج ساله، امام جامعه اسلامی	
گردد؟ ۱۲	۱۲
غیبت صغیری ۱۴	۱۴
غیبت کبری ۱۷	۱۷

۱۸	نیابت عامه
۱۹	توسل به حضرت قائم علیهم السلام
۲۰	تو هستی که می توانی شراب را مبدل به سرکه کنی
۲۲	دعای شب قدر از امام زمان علیهم السلام
۲۳	چند تشریف به خدمت حضرت صاحب الزمان علیهم السلام
۲۵	چرا دعای فرج نمی خوانی؟
۲۹	دیدار شهید ثانی با امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف)
۳۰	زیارت سید محمد پسر امام هادی علیهم السلام و دیدار با امام زمان علیهم السلام
۳۲	در هشت فرسخی سامرا
۳۷	زائر امام رضا علیهم السلام و دیدارش با امام زمان علیهم السلام
۳۹	داستان شگفت در کاخ زیبای قیصر روم
۴۱	خواب شیرین نرجس خاتون علیهم السلام
۴۳	خواب شیرین تر و دیدار ملکه اسلام، حضرت زهراء علیهم السلام
۴۴ ..	خواب وصال نرجس خاتون علیهم السلام و امام حسن عسکری علیهم السلام ..

چهل حدیث در ارتباط با آقا امام زمان علیه السلام ۴۷
دعای زیاد برای فرج امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۴۹
برترین عبادتها ۴۹
انصار حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) در شهر طالقان ۵۰
یاران حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۵۰
امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) و انگیزه نام شهر قم ۵۱
خوراک و پوشاب امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۵۱
در حرمت انکار قیام قائم آل محمد: ۵۲
منتظرین فرج حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۵۲
علت ایستادن هنگام شنیدن نام حضرت قائم علیه السلام ۵۳
منکر حضرت مهدی علیه السلام کافر است ۵۴
فضیلت انتظار فرج مهدی موعد (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۵۴
عیسی مسیح علیه السلام با امام زمان علیه السلام ظاهر می شود ۵۵
پاداش متظران حضرت مهدی موعد علیه السلام ۵۶
ظهورشدن گنجهای زمین برای امام زمان علیه السلام ۵۶
سال قبل از ظهرور حضرت مهدی علیه السلام ۵۷
چرا حضرت صاحب الزمان علیه السلام را مهدی و قائم نامیده‌اند؟ ۵۸
عزیزترین امت نزد خدا ۵۸
منکر حضرت مهدی علیه السلام تمام پیامبران را انکار کرده است ۵۹

بعضی از علائم ظهر امام زمان (عجل الله تعالى فرجه انتساب) ۶۰
تعیین وقت و زمان برای ظهر امام زمان <small>علیہ السلام</small> جایز نیست ۶۱
جز جنگ چاره‌ای نیست ۶۱
زمان اجازه نهضت حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۶۲
جهان در عصر حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۶۳
احیای عدل بر روی زمین ۶۴
رویدادهای بعد از ظهر امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۶۴
قتل دجال به دست امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۶۵
یاران آهنین امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۶۶
در چگونگی سلام و درود دیدار کنندگان حضرت مهدی <small>علیہ السلام</small> ۶۷
تکمیل عقول و اخلاق مردم ۶۸
ندای آسمانی، نام امام زمان <small>علیہ السلام</small> و پدرشان را صدای زند ۶۸
سقوط دولت باطل برای همیشه ۶۹
بیماران و ناتوانان در حضور حضرت مهدی <small>علیہ السلام</small> ۶۹
اول علی <small>علیہ السلام</small> آخر مهدی قائم (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۷۰
بانگ توحید، تمام کرده زمین را فرامی گیرد ۷۰
شیعیان در زمان ظهر چگونه حضرت مهدی <small>علیہ السلام</small> را می‌بینند و صدایش را می‌شنوند؟ ۷۱
صلاح حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف) ۷۱

سنت و روش حضرت مهدى (عجل الله تعالى فرجه الشريف) ۷۲
حضرت مهدى (عجل الله تعالى فرجه الشريف) و نابود کردن بدعتها ۷۲
حضرت مهدى علیه السلام در راه انجام وظيفة الھى از کسی نمی هراسد ۷۳
قضاؤت حضرت مهدى علیه السلام بین مردم ۷۳
از کجا معلوم که حضرت مهدى علیه السلام قیام نکرده باشد؟ ۷۴

چند دستورالعمل جهت تشرف به خدمت حضرت صاحب

الزمان علیه السلام ۷۵
سه حدیث از حضرت امام صادق علیه السلام ۷۷
سخن یکی از اولیای الھى ۷۸
توصیه شیخ رجبعلی خیاط (رحمه الله عليه) ۷۸
ختمنی نورانی جهت تشرف به خدمت حضرت مهدى علیه السلام ۷۹
مداومت بر دعایی بعد از نماز صبح ۸۰
دعای نادبه از دیدگاه حضرت رسول اکرم علیهم السلام و ائمه اطهار علیهم السلام ۸۰
خطبه فرج ۸۵
منابع و مأخذ کتاب ۸۷
فهرست ۸۹